

ter et passende Vederlag for det hele samlede Arbejde, der kræves af den Vedkommende i de forskellige Bestillinger. Den anden Veier den, at man ikke lader nogen Mand bestyre mere end eet Embede, at man, hvis det paa Grund af locale Hensyn skulde findes hensigtsmæssigt at lade en Mand udføre nogle andre mindre betydelige Forretninger, aldeles ikke vederlægger disse sidste med nogen fast Løn, men kun med et løst Honorar, som er foranderligt efter de forskellige Krav, der til de forskellige Tider kunne stilles til Manden. Det er disse Betragtninger, der ligge til Grund for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg troer, at man fra Fortiden har Bevist nok paa, at der ikke saa sjelden har fundet Combinationer Sted, hvorved en Embedsmand har havt flere Embeder at bestyre med en temmelig betydelig Gage for hvert enkelt, medens det egentlig ikke har kunnet paavises, at det just var for Statens Skyld, at denne Forening havde fundet Sted, og jeg troer derfor, at det for at forebygge alle Misbrug er det Retteste, at en saadan Forening ikke finder Sted uden efter en nøie Prøvelse af Regeringen og Repræsentationen i Forening. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det af mig i saa Henseende stillede Forslag.

Schönhender: Jeg maa tilstaae, at det har glædet mig særdeles at see Udvalgets Forslag under Nr. 10 fremkomme, thi jeg troer, det er paatide, at man gjør Noget for at indskrænke den overordentlig tiltagende Uddeltelse af Titler og Rang. Jeg troer virkelig, at det næsten er gaaet saavidt med dette Væsen eller rettere sagt Uvæsen, at snart ikke nogen Mand i Staten kan være en hæderlig Mand, naar han ikke har en Titel. Der er imidlertid eet Punkt, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed. Der staaer nemlig, at, naar en Embedsmand affædiges, „indtræder Forpligtelsen til at svare Rangskat, medmindre han fritages for Rangskat“, men disse Ord: „fritages for Rangskat“, finder jeg noget urigtige, thi jeg finder ikke, at det bør være en Naadesag at blive fri for Rangskat, jeg troer ikke, at man skal behøve at søge derom; man maa kunne sige: Jeg

ønsker at blive fri for Rangskat, og da være fri for den samt for at betale nogen Skat. Jeg vil altsaa tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke kunde finde sig besøiet til ved 3die Behandling at forandre disse Ord, saaledes at der istedetfor: „fritages for Rangskat“ kom til, at staae: „fraskiger sig Rangskat“.

J. A. Hansen: Den ærede Ordfører har saa godt og klart begrundet de forskellige Forslag, med Hensyn til hvilke jeg har sluttet mig til Udvalget, at jeg ganske kan henholde mig til, hvad han derom har sagt, og jeg har altsaa kun Opfordring til at sige et Par Ord om de Punkter, hvori jeg med nogle flere Medlemmer er afvejen fra Udvalgets øvrige Medlemmer. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 1, hører jeg med til det Fleertal, som har foreslaaet en forandret Affattelse af § 1. I Lønningsloven af 19de Februar 1861 findes den Bestemmelse, der er af samme Natur, som den, der indeholdes i § 1, udtrykt som følger: „Ovennævnte Summer kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Henhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd.“ Det synes altsaa klart, at Lovens Mening har været, at Embedsmænd, som have fast Løn, ikke tillige kunne honoreres med nogen af de i denne Lov nævnte Honorarer, men jeg erindrer klart, at flere Medlemmer, blandt hvilke jeg var, antog, at det selvfølgelig maatte være Meningen, at de heller ikke skulde kunne honoreres af saadanne almindelige Summer, som vare opførte i andre Lønningslove, thi ellers seer jeg ikke, hvilken Betydning en saadan Bestemmelse skulde have. Dersom Embedsmænd, der ere ansatte efter en Lønningslov, ligesom kunde faae Honorarer af Medhjælpssummer, som ere givne i andre Lønningslove, kunde der accurat ligesaa godt tillægges dem Honorarer af de Summer, som ere bevilgede i den samme Lov, hvorefter de ere ansatte, thi er det overhovedet rigtigt, at noget Saadant kan see, hvorfor da nøde de forskellige Ministerier til at bytte og sige: Denne Embedsmand kunne vi ikke give Noget af den runde Sum, vi have, men han kan faae Noget af den runde Sum i et andet Ministerium;